

х х х
дай мне руку
у няскладным дотыку слоў
спакой павярхоўны
і маўчанне
як здзічэлы конь
у прасторы змяркания
калоціца ў смuze віхроў

дай мне руку
прадвесне
як досвітак у раниі
ахіле праменняў пятном
чаканне

х х х
нясла на руках
бязмежнае шасце
працягвала да нас
свае далоні

калатанне
маленькага сэрца
да болю блізкія
сіняўкі вачэй

твае

жыццё абяцала
спаўненне немагчымага

х х х
як няскладныя рыфмы
жыццё
рамонка белых пляёсткаў
абяцанні
бязлітасна час глытае
зацягвае змроку бяль мом
неспакой сэрца
трапітанне жыцця
хваліванні праменняў
твае слова
перахіленую да дна
чашу болю

х х х

ты там

я тут
над звіткам слоў
нясказанных ніколі ў голас

циэрбім час

разгортаю сябе
заблытаныя
у павуціне дзён сляды
усё яшчэ
фіялкай між травы расной
палоняць

дай мне руку
унесмажыны золіцу мою
спакой паверхоўны
і лаўчанне
як здзічэлы конь
у прасторы змяркания
калоціца ў смuze віхроў

дай мне руку
прадвесне
іх зорівіні чарні
у прасторы змяркания
калоціца ў смuze віхроў

ночанне

* * *

місце не будзок
Дзяліненне лаўчанне
працягвала да нас
евеё далоні

калатанне
пачашканае сорук
да болю блізкія
сіняўкі вачэй

евеё

тынкі ёзбечанне
спаўненне немагчымага

* * *
и мінезапісне рыфмы
тынкі
рамонка белых пляёсткаў
безчынні.
Дзяліненне час тынкі
зарыўвае зорыну бяль мом
неманай сорук
Громіжение тынкі
хваліванні праменняў
твеё слова
перахіленую да дна
чашу болю

* * *

ты там

я тут
над звіткам слоў
нясказанных ніколі ў голас
циэрбім час
разгортаю сябе
заблытаныя
у павуціне дзён сляды
усё яшчэ
фіялкай між травы расной
палоняць

Мар'я Базылюк